

Pinksteren 2019: Van wie ben jij er eentje?

Welkom

Zingen: Sela - De wind steekt op.

Votum en zegen

Zingen: Geest van hierboven

Gebed

Kinderen:

Zingen: Elly en Rikkert: Door de kracht van de Heilige Geest.

Inleiding: oogstfeest.

Lezen: Handelingen 2: 1-11

Zingen: GK 102b: 1 -bundel 2004

Lezen: Efeziërs 1: 1-14

Zingen: GK 102b: 5

Tekst: Efeziërs 1: 13, 14

Preek

Zingen: GK 108 Halleluja eeuwig dank en ere.

Wet.

Zingen: Psalm 51: 5 Schep in mij een hart dat leeft in het licht.

Gebed

Collecten – Sela: Kom heilige Geest.

Opwekking 553 Laat het feest zijn in uw huizen.

Zegen.

Kinderen: tocht door de woestijn. Uit Egypte verlost. Op weg naar het beloofde land.

Maar: door de woestijn. Jarenlang. Wel 40 jaar!

Hoe wisten ze dat ze daar zouden komen? Dat God zijn belofte zou vervullen?

1. Wolkkolom en vuurkolom: de HERE was zelf al bij hen.
2. Mannah in de woestijn. Water uit de rots.

Wij zijn op weg naar Gods Koninkrijk.

Voor de tekstlezing:

Paulus begint zijn brief aan de mensen in Efeze in de hemel. Bij God. Met grote woorden beschrijft hij allerlei hemelse zegeningen.

Maar zijn brief eindigt in ons alledaagse leven. Bij ons thuis. In ons huwelijk. ons gezin.

Preek:

Veel mensen beklimmen in deze dagen de Mount Everest.

Dia.

De hoogste berg op aarde. Bijna 9000 meter hoog.

Het is een gevaarlijke, lange tocht. Kil en steil.

Maar als je na dagen klimmen op de top staat, heb je een uniek uitzicht. Ver boven de wolken. Je staat op het dak van de wereld. Midden in de sneeuw. Ver boven alle pijn en verwarring.

Een topervaring!

Ik zal dat niet zo snel doen. Ik ben niet zo'n klimmer.

Het is ook erg duur en er gebeuren nogal wat ongelukken onderweg.

Ik leef dus gewoon in het dal. Midden in het gewone leven.

Maar ik kan wel af en toe omhoog kijken. Of naar mooie foto's van de zuivere witte wereld daarboven op de top.

Zo ervaar ik Pinksteren ook vaak. Als in Jeruzalem de Geest wordt uitgestort.

Dat is zo mooi, zo overweldigend, zo hoog.

Een top-ervaring: leerlingen, die biddend wachten op de Geest van God. En dan opeens het imponerende geluid van de storm, de vuurvlammen op de hoofden van de leerlingen, de talen waarin zij vertellen over de grote daden van God...

Er komen op die dag wel 3000 mensen tot geloof. Meer dan 3000 mensen, die Jezus aannemen als hun Verlosser. En na die Pinksterdag gebeuren er allerlei wonderen. Lammen en blinden worden genezen. Als mensen horen dat Petrus langs zal komen, leggen ze hun zieken aan de kant van de straat. Ze hopen dat de schaduw van Petrus over hen heen zal glijden en dat hun zieken zullen genezen. En het gebeurt!

Alsof ik even op de Mount Everest sta als ik Pinksteren vier.

Ik leef in het dal, tussen veel pijn en vragen en kwaad en verwarring, maar op zo'n Pinksterfeest mag ik ook even omhoog kijken. Naar de top. Dan zie ik een stukje open blauwe hemel. En de zon die op de sneeuw schijnt. God die mensenharten vervult. Alsof de hemel even openstaat.

Ook Paulus zit in het dal.

Als hij zijn brief schrijft, zit hij al weken in een donkere gevangenis. Nog dieper dan het dal. Paulus weet maar al te goed, hoe het leven kan zijn.

Maar Paulus is niet somber. Hij klaagt niet. Hij klaagt God niet aan.

Nee, hij looft God!:

dia.

‘Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die ons in de hemelsferen, in Christus, met talrijke geestelijke zegeningen heeft gezegend’.

Ook Paulus kijkt vanuit zijn donkere cel omhoog. Naar God. Naar al de zegeningen, die hij vanuit de hemel aan mensen in het dal geeft. Naar Christus. Naar zijn genade. Zijn zuivere liefde.

En is dat niet vaak ons probleem: we kijken vaak vooral om ons heen. Naar de pijn. Naar onze onvervulde verlangens. De verwarring. De twijfels. Gefixeerd op het leven hier beneden.

Paulus leert ons omhoog kijken.

Naar de geestelijke zegeningen.

Nu lijkt dat mooi.

Maar wat heb ik aan zegeningen ‘in de hemelsferen’?

Wat heb ik daar nu aan? Terwijl ik in het dal leef? In het gebroken leven van elke dag?

Ja, en dan komt Pinksteren in beeld.

Want God heeft uit die hoge hemel de Geest uitgestort.

In de harten van zijn kinderen.

Dat betekent, dat God niet in de veilige hemel is gebleven. Ver weg van onze pijn.

Nee, hij komt ons leven binnen. Ons hart.

Zoals hij al door Jezus onze wereld binnenkwam. Onze pijn en onze zonden droeg. Tot op het kruis.

Hij bleef niet ver weg in de veilige hemel.

Nu weer niet: hij komt ons hart binnen. Tot in onze diepste verlangens en pijn en schuld. En hij komt daar binnen om ons te verlossen. Om ons mee te nemen naar de top. Naar zijn koninkrijk.

En dan tekent hij de Geest met twee mooie woorden: de Geest is een stempel en een voorschot.

Een stempel.

Eigenlijk staat er: een **zegel**.

Bij ‘zegel’ denken wij vaak aan een postzegel of aan zegeltjes, die je bij de kassa van de Jumbo kunt kopen. Als je kaart vol is krijg je korting.

Een zegel of een tempel was toen vaak een zegelring. Of een rolzegel.

Dia.

Daar stond jouw merk in gegraveerd. Jouw letters of jouw teken. Als je dan een brief stuurde, dan drukte je jouw zegel in de was op de brief en dan wist iedereen dat dat jouw brief was. Zo kun je ook jouw handtekening onder een schilderij zetten.

Dan weet iedereen dat dat schilderij door jou geschilderd is.

Zo is de Heilige Geest die in je woont een zegel van God: je bent zijn eigendom. Hij heeft jou gemaakt. Hij heeft jou betaald: je bent van Hem.

Zo is ook de doop een zegel: je bent het eigendom van Jezus. En dus niet van de Boze.

Jezus woont in jou.

Stel je voor: in deze gebroken wereld en een leven vol verleidingen, woont Jezus in jou.

Hij heeft voor jou betaald met zijn eigen leven. Zó belangrijk ben je voor hem.

Hij is een zegel én een voorschot op de erfenis.

Dia.

Een voorschot is ook een zekerheidje. Net als dat zegel.

Stel: ik koop een huis.

Van E 400.000.

Maar ik kan dat grote bedrag niet in een keer betalen.

De verkoper wil er zeker van zijn, dat ik dat huis echt ga kopen én betalen. Anders verkoopt hij het liever aan een ander. Want als ik er eenmaal in zit, krijgt hij me er niet zomaar uit.

En ik wil er zeker van zijn, dat ik dat huis echt krijg.

Dan kan ik een voorschot betalen.

Ik betaal E 50.000 als voorschot. De rest komt daarna. Dan weet die verkoper dat ik het echt wil kopen en ik weet dat het echt van mij wordt. Het voorschot is een garantie.

Onze erfenis is het Koninkrijk van God. Het beloofde paradijs.

Daar zullen we weer wandelen met God. Mogen we zijn aangezicht zien.

Dat lijkt allemaal erg ver weg. Als het topje van de Mount Everest.

Als het beloofde land ver weg achter de woestijn.

Maar doordat God zelf door zijn Geest in je woont, weet je dat het waar is. Als God zelf al in mij woont, zal ik straks zeker bij hem wonen en zijn Koninkrijk op een nieuwe aarde binnengaan.

Nog één ding.

Want een voorschot, een zegel, dat zijn dode dingen.

Een contract leg je in je brandkast.

Geld staat op de bank.

Je kunt er af en toe naar kijken. Zoals een foto van de top van de Mount Everest. Je ziet de top, de sneeuw, de zon boven de wolken. Maar jij leeft nog steeds in het dal.

Maar de Heilige Geest is geen dood ding.

Dia.

De Heilige Geest is God. De bron van het leven. De bron van liefde en blijdschap.

Als hij in je hart woont, dan doet hij ook iets.

Wat doet hij?

Hij geeft je inzicht.

Hij verlicht de ogen van je hart.

Dat wil zeggen: hij laat je met je hart zien, wat je met je gewone ogen niet kunt zien.

Wat laat hij zien?

Hij laat zien "hoe rijk de luister is, die de heiligen zullen ontvangen".

Dia.

Hij vertelt over het paradijs, over Gods ontferming. Over Jezus' offer en zijn opstanding. Over het nieuwe Koninkrijk dat komt. En in dat koninkrijk zullen wij koningen en koninginnen zijn. Prinsen en prinsessen op tronen. Heel die grote erfenis.

Dat zie je nu niet met je gewone ogen.

Zoals Paulus: die zit in een cel als hij deze brief schrijft.

Wat merkt hij van Koning Jezus? Van zijn verlossing?

En toch is Paulus vol blijdschap en moed. Want de Geest woont in hem en nu kijkt hij omhoog en weet dat Jezus in de hemel regeert en alle macht heeft. Hij kent Gods ontferming. Zijn eeuwige liefde. Door de opstanding weet hij dat Jezus leeft.

Of wijzelf.

Je staat bij het graf van je man of je vrouw of je kind.

Met je gewone ogen zie je een diepe kuil. En in die kuil daalt een kist af. De dood lijkt almachtig. Kil. Het leven lijkt voorbij.

Maar je hebt de boodschap van het evangelie gehoord. Over vergeving. Over nieuw leven. Over Jezus' opstanding. Over een erfenis, die in de hemel voor je is weggelegd.

Die boodschap leeft in je hart. Verlicht je hart.

En daarom kijk je over dat graf heen en zie je achter dat graf de dag van Christus. De dag van de opstanding. Het nieuwe leven. Want er brandt een boodschap in je hart en het vuur van die boodschap verlicht je hart.

Of je ziet in je leven vooral je zwakheid. Je zonden.

Soms durf je omhoog te kijken, naar de top, maar dat doe je liever niet. Want hoe vaker je naar de top kijkt vol zuiver witte sneeuw, hoe meer je beseft, dat je in het dal leeft. Dat je vaak ver van God leeft.

Je voelt je een verloren zoon. Ver van de Vader.

Maar als de Heilige Geest in je hart leeft, dan laat hij je zien, dat je nog steeds zoon bent van de Vader. Dat de verloren zoon terug mocht komen. Dat zijn vader hem omarmde.

De Geest laat licht vallen op het kruis: zó graag wil de Vader je verlossen.

Zo lief heeft hij zijn wereld en dus ook jou.

De Geest verlicht de ogen van je hart. God wil je Vader zijn. Kijk met Gods ogen naar je leven.

Dat is Pinksteren.

De Geest van God komt in jou wonen.

En Hij is een zegel, een voorschot, op de erfenis. Door hem komt er al een stukje hemel in je hart. En daardoor blijdschap, hoop, verlangen.

De zon van Gods liefde schijnt in je leven in het dal.

En daarom ga je er ook over vertellen.

Want waar het hart vol van is, daar stroomt de mond van over.

Een buurman vroeg dat eens aan zijn buurman: waarom praat je toch zo vaak over je geloof?

Toen zei hij: 'Omdat mijn geloof in God de zon is die mijn leven verlicht. En de zon kan ik niet in mijn zak houden'.

Amen.